

Ten aanzien van het gevaar, waaraan de polder Dreumel dezer dagen is blootgesteld geweest, verneemt de *Arnh. Ct.* nog het volgende:

De sluis in den bandijk, waardoor de boezem van het stoomgemaal te Dreumel uitwatert, bestaat uit drie overwelfde kokers, elk door een paar puntdeuren gesloten, die geheel binnen den koker zijn geplaatst en alzoo aan het oog totaal zijn onttrokken.

Rijst nu het buitenwater hooger dan het binnenwater, zooals thans bij het sterk wassend water het geval was, dan worden deze sluisdeuren door den overdruk van het buitenwater van zelf dichtgezet.

Bij de Dreumelsche sluis bleek nu evenwel jl. Zaterdag, dat de zuidelijkste koker sterk bleef uitstroomen, een bewijs derhalve, dat een of beide deuren niet dicht stonden.

Daar bij den hoogen rivierstand en den door het ingestroomde water inmiddels hoog opgezetten waterstand van den boezem de deuren in den koker van buitenaf niet te bereiken waren, en de aangewende voorzieningen vruchteloos bleken te zijn, terwijl de boezemkaden overliepen, is men jl. Zondag, op raad van den Heer Koolwijk, aannemer van publieke werken te Dreumel, die met de samenstelling der sluis goed bekend is, toe overgegaan om een gat in den dijk te graven tot op het steenen gewelf en daarin eene opening te breken, waardoor de gelegenheid ontstond om door tasting onder water de versperring te verkennen, die het sluiten der deuren belette.

Het bleek toen, dat een steen tusschen den aanslagbalk en eene der deuren geklemd zat, waardoor deze nog halverwege openstond. De andere deur bleek goed gesloten te zijn. Het stukslaan van dien steen was toen het werk van een oogenblik, waarna onverwijld de deur aansloeg en alle instrooming volkomen ophield.

Het gat in den dijk werd daarop naar behooren tijdelijk voorzien, ten einde de passage daarover te herstellen.